

kjøbelse for Straffen. Der er næsten altid noget uretfærdigt ved Bødestrafpen; den vilde kun være retfærdig, naar Alle vare lige formuende, men man dikterer jo ikke Bøder i Forhold til Bedkommendes Formuetilstand. Jeg kunde derfor ønske, at denne nye Bestemmelse ikke blev indført. — Jeg beklager, at jeg har maattet gjøre mit Foredrag længere, end jeg ønskede, men det maa tjene til min Undskyldning, at jeg har ikke, som man siger, havt Tid til at fatte mig i Kortshed. Derksom jeg havde havt mere Tid til at forberede mig, end jeg har havt, kunde jeg have sammenfattet det under nogle faa Hovedpunkter.

Jeg skal dog til Slutning i faa Hovedpunkter meddele, i hvilke Retninger jeg kunde ønske, at denne Lov blev omdannet, inden den blev endelig vedtagen. Jeg ønsker, at den Grundsatning stærkt maa gaa igjennem Loven, at Straffens Formaal ikke er at hæve, men dels at forbedre, dels at forebygge. Jeg ønsker, at Loven ikke maa være strengere end nødvendig paa Papiret, men at Styrkedet skal ligge i dens Anvendelse. Jeg ønsker, at der ikke maa være mere end nødvendigt eller saa lidt som muligt af legemlige Straffe og saadanne, som ere nedbrydende for Sundheden, men derimod saadanne, som ere vækkende for Væresjælelsen og maa opmuntre til Forbedring. Og jeg lægger megen Vægt paa, at der ikke sker unødvendig Indskrænkning i de Militæres borgerlige Rettigheder. Jeg tiltræder, hvad den ærede Minister nylig udtalte, at det ikke er alene ved Straf, at man opretholder Disciplinen, men at det ogsaa sker ved andre Midler og først og fremmest ved en human Udfærd. Ikke desto mindre er en Straffelov nødvendig. Jeg sammenligner Krigsmagten med et Skjold. Den skal være et Skjold for vor Frihed og Selvstændighed, og til at holde Skjoldet blankt skal der ogsaa skarpe Midler, skarpe, ætsende Midler, men som kun bruges i sjældnere Tilfælde, kun bruges for at holde Skjoldet fri for Rustpletter.

Chr. Jensen: Jeg skal i Modsetning til det ærede Medlem for Frederiksborg Amt (Thomsen) udtale min Anerkjendelse af, at den ærede Minister har udeladt af Lovforslaget Bestemmelsen om Rottingsslag, Krumslutning og staaende Arrest. Med Hensyn til det Sidste er det selvfølgelig med en vis Begrænsning; thi som bekendt findes der i det os forelagte Lovforslags §§ 26 og 27 omtalt den saakaldte Bindestraf og Arrest i Bøien. Efter min Anskuelse er den her bestemte Bindestraf en nedværdigende Straf. Det er en Straf, jeg synes det er nedværdigende for fribaarne Mænd at modtage. Jeg synes, at vi skulde være komne ud over det Tidspunkt, da man kan sætte Mennesker i Klasse med Kvæg og andet umælede Kreatur; saadanne binder man, men ikke Mennesker. Jeg har derfor det Haab, at vi skulle kunne faae Loven vedtagen,

uden at en saadan Bestemmelse findes i den. Jeg har det Haab til den ærede Krigsministers Jøselse og Belvillie overfor denne Sag, at han vil komme til at indse, at denne Straf ogsaa maa kunne undværes. Fra en tidligere Forhandling erindrer jeg, at et Medlem, som jeg beklager ikke har Sæde i dette Thing, — det var det daværende ærede Medlem for Nyborg (C. B. Nyholm) — og som var særdeles vel kjendt med disse Forhold, han havde, saa vidt jeg husker, været Auditor i Armeen i 6—7 Aar og kjendte altsaa nøie Udmaalingen af disse Straffe, — oplyste, at saa mangfoldige Straffe staa til Officerernes Raadighed, at man meget godt kunde undvære Krumslutning og staaende Arrest. Saa vidt jeg husker, nævnte han halv Snæs Stykker af saadanne Straffe. Efter hans Anskuelse, som han meget klart fremstillede, kunde de nævnte Straffe meget vel undværes. Som sagt, jeg haaber, at §§ 26 og 27 maa kunne undværes i nærværende Lovforslag, og at den ærede Minister alligevel vil søge at faae det ophjævet til Lov, og jeg haaber, at det høie Thing ogsaa vil gjøre sit Beste til, at det kan faae Lovskraft.

Det andet Punkt, jeg vil tillade mig at omtale, er § 160. Der findes i den en Bestemmelse, som forekommer mig at kunne i visse Tilfælde faae en farlig Betydning. Efter som vi have lagt Mærke til i de senere Tider, at Lovfortolkninger anvendes i en betydelig Grad, navnlig med Hensyn til politiske Møder og deslige, forekommer det mig, at der efter § 160 kunde blive foretaget Noget, som det synes mig vilde være meget uheldigt. Det forekommer mig, at efter § 160 kunde f. Ex. en høiere Officer negte sine Undergivne Ret til at gaa hen til et Valgmøde, hvad den Undergivne har den fuldeste Ret til. Jeg mener selvfølgelig et Valgmøde til Rigsdagsvalg, og Retten til at komme der bør ikke afstæres Noget; men jeg kan ikke lade § 160 anderledes, end at det kunde lade sig gjøre. Der staar jo her, at Krigsmænd maa ikke mod Forbud tage Del i civile Medborgeres Foræninger eller Forsamlinger af politisk Natur. Et saadant Forbud kunde høiere Befalingsmænd overordentlig let give, og det vilde forekomme mig meget urigtigt, ikke at tale om, at det vilde være urigtigt, om Soldater og Saadanne, naar de havde Lust til at gaa til et politisk Møde paa en Tid maasse, da de havde Orlov en Dagstid eller 2, skulde være underkastede Straf, fordi de gik derhen uden at have faaet tilstrækkelig Tilladelse. Det er derfor, jeg tror, at § 160 er noget uheldig i saa Henseende. Da jeg forudsætter, at nærværende Lovforslag vil blive henvist til et Udvalg, skal jeg blot med et Par Ord henlede det eventuelle Udvalgs Opmerksomhed paa § 181. Den handler om Vgteskab. Den, der indgaa Vgteskab, skal være straffskyldig, naar han ikke har faaet den fornødne Tilladelse dertil af Forsatte. Det er